

Nemojte biti nevjerni Toma

Puno puta čujem od ljudi iskrenu muku u pogledu njihova vjerovanja. Svi smo mi zaraženi virusom racionalizma i empirizma. Nekako nam je prihvatljivo sve ono što možemo svojim osjetilima doseći i svojim razumom dokučiti. Drugo kao da spada u određenu apstrakciju, vrlo lako odluta u mitologiju, u legendu, u priče. Tako je to često i u običnom pučkom izražavanju. Ljudi se usude reći da bi povjerovali u Boga kad bi ga vidjeli. Po logici stvari tada više ne bi ni trebali vjerovati jer vide. Ali, nije uvijek logika najjača strana nas običnih smrtnika.

Jednom davno na dan jedinstvenog Uskrsa, kad se Isus objavio svojim učenicima kao uskrsnuli Gospodin, Tome apostola nije u tom času bilo s njima. Bio je negdje izvan zajednice. Kad su mu prijatelji govorili da su vidjeli Gospodina, da je uskrsnuo, nije mogao, nije htio vjerovati. Tražio je dokaze. Istom kad on bude stavio prste u mjesto od čavala na Isusovim pribijenim rukama, kad bude dotaknuo onu ranu koju je vojnik napravio kopljem na Isusovim prsima, on će povjerovati. Apsurdan neki zahtjev. Tomu još i danas nazivamo upravo po tome da je nevjerni. I ukazao se Isus opet u zajednici apostola, ali sada je tu bio i Toma. I Isus mu se obraća tražeći da zaista učini ono što je zahtijevao. Teško je reći kako se morao Toma u tom času osjećati. Zapravo ni ne piše da li je Toma doista opipao Isusove rane. On pada pred Isusa i priznaje svečano: 'Gospodin moj i Bog moj!'^a Od Isusa dobiva ukor: 'Jer si me vidio, povjerovao si; blago onima koji ne vidješe a vjeruju!'^a

Tajna nevjernog Tome nije toliko što je bio u sumnji, u nedoumici u odnosu na stvarnost Krista uskrsnuloga. O tome prije iskustva susreta s Isusom i drugi su apostoli bili u mraku. Nitko to nije očekivao, nitko o tome nije ništa ni slutio. Prava tajna nevjere u apostola Tome zapravo je u tome što on nije vjerovao svojim prijateljima, svojoj braći. S njima je bio dugo u zajedništvu. Mogao im je vjerovati da mu govore istinu. Ali on traži svoje dokaze. I danas se vjera Crkve u Isusovo uskrsnuće temelji na svjedočanstvu apostola. I danas mi vjernici ispovijedamo "apostolsko vjerovanje".

Mnogi bi vjernici i danas možda htjeli vidjeti Isusa. Neki mistici tvrde da su ga vidjeli; neki su ga i čuli; svakako su mnogi nešto doživjeli. Nikad ne možemo do kraja znati što se to u takvim slučajevima dogodilo. Imam povjerenja u njihovo subjektivno svjedočanstvo. Ipak Isus ponavlja da je bolje ovako. Na ovom svijetu, u ovim našim uvjetima možemo ga vjerovati, prepoznavati samo u znakovima i tako ga osjećati kao živog i uskrsnulog Gospodina Isusa. Gledanje je rezervirano za nebo. Tada će i svaki čovjek imati nove mogućnosti komunikacije i bit će sposoban "vidjeti" na nebeski način pravu stvarnost.

Ovdje nam je vjerovati. Vjerujem svjedocima vjere, vjerujem apostolima. Vjerujem jednako tako i kad mi prijatelj tvrdi da me poštuje i voli. Vjerujem Crkvi stoljeća i tisućljeća jer bez te tvrde stijene ni Crkve po slabim ljudima više ne bi bilo. Isus je uskrsnuo od mrtvih. Po radosti i nadi koja je u meni i ja osjećam snagu da mogu biti svjedok te divne novosti. Divan je pravoslavni uskrsni pozdrav koji reflektira zapravo apostolsku komunikaciju radosnih iskustava: Hristos voskrese – vaistinu voskrese! Krist je uskrsnuo, uistinu je uskrsnuo!

Fra Zvezdan Linić